

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
188

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Α.Ν. 517. Περί άπελευθερώσεως έπαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 1

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Περί κύρωσεως του έν Σχοπίοις ύπογραφέντος την 14ην Ιουνίου 1968 Πρωτοκόλλου της ένάτης τακτικής συνόδου της Μονίμου Μικτής Μεθοριακής Έλληνο-Γιουγκοσλαβικής Έπιτροπής. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 517

Περί άπελευθερώσεως έπαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφάσισαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άδεια ιδρύσεως φαρμακείου.

1. Η άδεια ιδρύσεως φαρμακείου χορηγείται διά μέν την περιφέρειαν της τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, διά τούς λοιπούς δέ Δήμους ή Κοινότητα της Χώρας, δι' άποφάσεως του οικείου Νομάρχου. Περίληψις της ούτω χορηγηθείσης άδείας δημοσιεύεται εις τό Β' τεύχος της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

2. Διά την άπόκτησιν της άδείας ιδρύσεως φαρμακείου απαιτείται όπως ο αίτών κέκτηται τά εξής προσόντα:

- Τήν Έλληνικήν ιδιγένειαν.
- Πτυχίον Φαρμακευτικής Σχολής και άδειαν άσκήσεως της Φαρμακευτικής έν Έλλάδι.
- Νά έχη εκπληρώσει τας στρατιωτικές του ύποχρεώσεις ή νά έχη νομίμως άπαλλαγή τούτων.
- Νά μή έχη καταδικασθί εις οίανδήποτε ποινήν επί κλοπής, ύπεξαίρεσει, άπάτης, έκβιάσει, πλαστογραφία, έγκλήματι

κατά τών ήθών, συκοφαντική δυσφημήσει διά πράξεις άναγομένης εις την άσκησιν του φαρμακευτικού έπαγγέλματος, κλέδηλεια, παραχαράξει, παραβάσει τών διατάξεων περί ναρκωτικών, ή νά μή έχη καθ' ύποτροπήν καταδικασθί επί πλημμελήματι, συνεπαγομένη στήρησιν τών πολιτικών του δικαιωμάτων, ή νά μή έχη παραπεμφθί διά τελεσιδικίου δουλεύματος επί τινι τών άνωτέρω άδικημάτων.

ε) Νά έμφορηται υπό ύγιών κοινωνικών άντιλήψεων.

3. Δέν χορηγείται άδεια ιδρύσεως φαρμακείου εις φαρμακοποιούς:

α) Λαμβάνοντας σύνταξιν εκ του Δημοσίου, εκ του ΤΣΑΥ ή εκ οίουδήποτε έτέρου φορέως κοινωνικής ασφάλισεως.

β) Λαβόντας κατά την τελευταίαν δεκαετίαν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου και μεταβιβάσαντας ταύτην ή παραιτηθέντας αυτής.

γ) Τιμωρηθέντας διά παραβάσεις της φαρμακευτικής νομοθεσίας διά της ποινής της όριστικής άνακλήσεως της άδείας ιδρύσεως του φαρμακείου ή της φαρμακοποδήκης.

Άρθρον 2.

Άπελευθέρωσις έπαγγέλματος φαρμακοποιού.

1. Έπιφυλασσομένης της έφαρμογής τών διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος, ούδεις έτερος περιορισμός τίθεται διά την χορήγησιν άδείας ιδρύσεως φαρμακείου έν τη περιφέρεια οίουδήποτε Δήμου ή Κοινότητος.

2. Όμογενείς φαρμακοποιοί δύναται νά λάβουν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου έν Έλλάδι κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, μή ισχυουσών διά τό μέλλον τών διατάξεων τών Ν. Δ) των 4377)64, 4378)64 και 4581)66, ως πρός την χορήγησιν άδείας ιδρύσεως φαρμακείου.

Άρθρον 3.

Όργάνωσις Φαρμακείων.

1. Διά Β. Δ) τος έκδιδομένου προτάει του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας δύναται νά καθορίζωνται τά της έν γένει όργανώσεως και συγκροτήσεως τών φαρμακείων. Ιδία δέ τά περί του χώρου τόν όποιον κατ' έλάχιστον πρέπει νά καταλαμβάνη έκαστον φαρμακείον, τών έπιστημονικών και τεχνικών όργάνων διά τών όποιων πρέπει νά είναι έξωπλισμένον, τών πωλουμένων ειδών κλπ.

2. Η έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου ρύθμισις δύναται νά γίνεται αναλόγως του πληθυσμού του Δήμου ή της Κοινότητος, εις τόν όποιον ή την όποιαν λειτουργεί τό φαρμακείον.

3. Μέχρι της έκδόσεως τών διαταγμάτων τούτων διατηρούνται έν ισχύί αί κείμεναι σχετικά διατάξεις.

Άρθρον 4.

Διευκολύνσεις φαρμακοποιών Έπαρχιων.

1. Οί μετά την δημοσίευσιν του παρόντος ιδρύοντες φαρμακείον εις περιφέρειαν Κοινότητος ή Δήμου μή άποτελούντος πρωτεύουσιν Νομού ως και Δήμου ή Κοινότητος μή κειμένου εις τον νομόν Ἀττικής ή εις τους τέως Δήμους Θεσσαλονίκης και Πειραιώς δικαιούνται:

α) Κατ' άπόλυτον προτεραιότητα παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ή του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου στεγαστικού δανείου μέχρι του εκάστοτε χορηγουμένου ποσού εις τους επί θαλαμῶ 2ω ή αντίστοιχῶ δημοσίους υπαλλήλους και υπό τους αὐτοὺς εκάστοτε όρους, πρὸς άποκτησιν ιδιοκτητου στέγης μετά ή άνευ καταστήματος, εις τον τόπον ιδρύσεως του φαρμακείου των. Αί υποβαλλόμεναι αίτήσεις τῶν δικαιούχων τῆς κατηγορίας ταύτης κατανέμονται ανά εξαμήνον κατ' ισομοιρίαν μεταξὺ τῶν δύο ως άνω φορέων δανειοδοτήσεως.

β) Δανείου πρώτης έγκαταστάσεως εκ του ΤΣΑΥ εκ πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμ. επί επιτοκίῳ 4ο), έξοφλητέου τοκοχρεωλυτικῶς εις 60 ίσας μηνιαίας δόσεις.

2. Ἡ υπό του ΤΣΑΥ παρεχομένη ήμισεία σύνταξις απονέμεται έφεξῆς μόνον εις τους φαρμακοποιους τους διατηρούντας ιδιόκτητον φαρμακείον έν λειτουργίᾳ εις περιφέρειας περὶ ὧν ή προηγουμένη παραγρ. 1 και έφ' όσον διαρκή ή λειτουργία αὐτή.

3. Ἐάν ό λαβὼν δάνειον κατὰ την παρ. 1 του παρόντος άρθρου φαρμακοποιός έγκαταλείψη τον Δήμον ή την Κοινότητα εις την όποιαν έγκατεστάθη και ένεκα τῆς όποιας έγκαταστάσεως έτυχε δανείου και κλείσει τὸ φαρμακείον ποδ τῆς παρόδου πενταετίας από τῆς δανειοδοτήσεως αὐδ οσειλόμενα: δόσεις του δανείου καθίστανται άπαιτηται και ληξιπρόθεσμοι. δύναται δὲ τὸ δάνειον νά εισπραχθῇ ως δημόσιον έσοδον έντολή του ΤΣΑΥ.

Άρθρον 5.

Μεταβίβασις φαρμακείων.

1. Ἀπαγορεύεται και είναι άκυρος ή μεταβίβασις τῆς άδείας ιδρύσεως φαρμακείου.

2. Ἡ έν γησιεία διατελοῦσα σύζυγος, τὰ άνήλικα άρρενα και τὰ άγαμια θήλεα τέκνα του αποθανόντος φαρμακοποιου έπιστήμονος ή υἱ. έχοντας έν νομίμῳ λειτουργία φαρμακείον. καλούμενα κατὰ την νόμιμον αὐτῶν τάξιν εις την κληρονομίαν αὐτου, δύνανται νά διατηρήσουν τουτο έν λειτουργία επί πενταετίαν από του θανάτου του αποβιώσαντος.

Παρελθούσης τῆς πενταετίας απόλλουσιν οὔτοι όριστικῶς πᾶν δικαίωμα. κλείεται δὲ τὸ φαρμακείον ληγουσης αὐτοδικαίως τῆς ισχύος τῆς άδείας.

3. Δικαίωμα κληρονομίαν αναγνωρίζουμενον υπό προϊσχουσάντων νόμων όπως διατηρήσουν έν λειτουργία κληρονομικόν φαρμακείον επί γόνου μακρότερον του έν τη προηγουμένη παραγράφῳ οριζομένου έξακολουθεῖ νά ισχύη έφ' όσον ή κληρονομία επήλθη ποδ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος και δὲν έχει λήξει ό χρόνος δι' όν ποσεβλέπετο ή διατήρησις του φαρμακείου έν λειτουργία επί όνόματι τῶν κληρονόμων.

4. Αἱ διατάξεις περὶ ύπογρευωτικού διορισμού ύπευθύνου φαρμακοποιου δια τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 εξακολουθοῦν νά ισχύουν.

5. Ἐν περιπτώσει άογίας κληρονομικου φαρμακείου ή κληρονομικῆς φαρμακαποθήκης πλέον τῶν 6 μηνῶν άνευ άδείας τῆς άουοδίας άρχῆς επιβάλλεται δι' άποφάσεως του Ὑπουργου Κοινωνικῆς Προνοίας, δια την περιοέειαν τῆς τέως διοικήσεως Πρωτεύουσῆς, ή του οικείου Νομάογου δια τὰς λοιπάς περιφερείας, ή ποινή τῆς όριστικῆς άνακλήσεως τῆς άδείας ιδρύσεως αὐτῶν.

Άρθρον 6.

Φαρμακαποθήκαι.

1. Αἱ διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και επί τῆς χορηγήσεως άδειῶν ιδρύσεως φαρμακαποθηκῶν.

2. Αἱ διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος ισχύουν αναλόγως και επί φαρμακαποθηκῶν.

Άρθρον 7.

Διευθύνται Φαρμακείων κλπ.

Οἱ αναλαμβάνοντες την ύπεύθυνον διεύθυνσιν φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, πρατηρίου, έργοστασίου ή έργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων ως και ύποαντιπροσωπείας φαρμακευτικῶν οίκων έξωτερικου φαρμακοποιού, δέον όπως πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 1 του παρόντος.

Άρθρον 8.

Πρατήρια και ύποαντιπροσωπείαι φαρμάκων.

1. Βιομήχανοι και παρασκευασταί έν γένει φαρμακευτικῶν προϊόντων ιδρύοντες πρατήρια διαθήσεως τῶν προϊόντων των ύποχρεοῦνται όπως αναθέτουν την διεύθυνσιν αὐτῶν εις έπιστήμονα φαρμακοποιόν ή χημικόν. Την αὐτήν ύποχρέωσιν έχουν και οἱ αντίπρόσωποι φαρμακευτικῶν οίκων του έξωτερικου δια τὰς ύπ' αὐτῶν ιδρυμένας ύποαντιπροσωπείας.

2. Ἡ ιδιότης του φαρμακοποιου ή χημικου διευθυντου πρατηρίου ή ύποαντιπροσώπου είναι άσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν ή άμειβομένην ιδιωτικὴν θέσιν. έφαρμοζομένων επ' αὐτῶν τῶν διατάξεων του άρθρου 33 του νόμου 5607)1932.

3. Την πρόσληψιν διευθυντῶν πρατηρίων και ύποαντιπροσωπειῶν έγκρίνει κατὰ τὰ έν άρθρῳ 1 παράγραφον 1 του παρόντος όριζόμενα, ό Ὑπουργός ή ό Νομάρχης.

4. Οἱ παραβάται του παρόντος άρθρου τιμωροῦνται δι' άποφάσεως του Ὑπουργου Κοινωνικῆς Προνοίας δια ποινῆς προστήμου μέχρις είκοσιν χιλιάδων (20.000) δραχμῶν θαναμένη νά φθάσῃ μέχρι του πενταπλασίου έν περιπτώσει ύποτροπῆς, τῶν παρανόμως λειτουργούντων πρατηρίων και ύποαντιπροσωπειῶν κλειομένων δι' άποφάσεως του αὐτου Ὑπουργου ή του οικείου Νομάρχου κατὰ περίπτωσιν.

Άρθρον 9.

Μεταβατικαί διατάξεις.

Καταργοῦνται από τῆς ισχύος του παρόντος:

α) Ἀπασαί αἱ ισχύουσαι διατάξεις περὶ χορηγήσεως άδειῶν ιδρύσεως φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν βάσει του πληθυσμοῦ του Δήμου ή τῆς Κοινότητος ή τῆς Πόλεως.

β) Τὰ άρθρα 1 και 6, ή παράγραφος 5 του άρθρου 18 ως και ή παράγραφος 1 του άρθρου 19 του ν. 5607)1932.

γ) Τὸ άρθρον 2, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως και τὸ άρθρον 8 του Α.Ν. 751)1937, «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

δ) Τὸ άρθρον 3, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ως και ή παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 363) 1941 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας».

ε) Τὸ άρθρον 9 του Ν.Δ. 171)1946 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων».

στ) Τὸ άρθρον 1 παρ. 1 και 2, ως και τὸ άρθρον 11 του Α.Ν. 972)1946 «περὶ συμπληρώσεως και τροποποιήσεως ενίων διατάξεων» περὶ ιδρύσεως και έπιθεωρήσεως φαρμακείων.

ζ) Ἡ παρ. 2 του άρθρου 6 του Α. Ν. 381)1946 «περὶ λήψεως ευεργετικῶν μέτρων υπέρ τῶν εκ του πολέμου παδόντων φαρμακοποιῶν».

η) Ὁ Ν. 2451)1953 «περὶ λήψεως ευεργετικῶν μέτρων υπέρ τῶν εφέδρων φαρμακοποιῶν και συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν νομοθεσίας».

θ) Αἱ παραγρ. 7 και 8 του άρθρου 9 ως και ή παραγρ. 7 του άρθρου 10 του Ν. Διατάγματος 4111)1960 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, Ἱατρικῶν, Παραϊατρικῶν Ἑπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων και τῶν περὶ ἱατρικῆς έν γένει Ἀντιλήψεως και Δημοσίας Ὑγείας διατάξεων».

ι) Τὸ άρθρον 1 του Ν. Δ. 3626)1956 «περὶ άντικαταστάσεως του άρθρου 13 του Ν. Δ)τος 171)1946 περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων».

ια) Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ν. Δ. 3895/1958 (περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ἱατρικῶν Συλλόγων καὶ τινῶν ἄλλων διατάξεων).

ιβ) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 3796/1957 (περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεων προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 13.4.1954 Β. Δ. περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2500/1953 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας κλπ.).

ιγ) Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἄλλως ρυθμίζουσα θέματα διατεταμένα ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Κωδικοποιήσις νομοθεσίας περὶ φαρμακείων.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, θύναται νὰ κωδικοποιηθῇ εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἢ ἰσχύουσα φαρμακευτικὴ νομοθεσία (περὶ φαρμάκων, φαρμακαποθηκῶν, φαρμακεμπορίου, πρατηρίων φαρμάκων, ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιῶν) ἐπιτροπομένης τῆς ἀλλαγῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, τῆς θέσεως ὑποτίτλου ἐπὶ ἑκάστον ἄρθρον, τῆς διαιρέσεως τῆς ὕλης εἰς τμήματα καὶ κεφάλαια ὑπὸ εἰδικούς τίτλους καὶ τῆς πραγματοποιήσεως φραστικῆς βελτιώσεως, ὅπου μεταβολῆς τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ' ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ—ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΊΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, Γ. ΤΣΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΑ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφίντος τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτοκόλλου τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 ὑπογραφείσης Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ἀποφασίζομεν:

Κυροῦμεν ὡς ἔχει καὶ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφέν τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτόκολλον τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἀπάντων τῶν

ζητημάτων τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν προστασίαν, συντήρησιν, καὶ ἀνανεώσιν τῶν ὁροσῆμων τὴν πρόληψιν, παρεμποδίσιν, ἐξέτασιν καὶ διευθέτησιν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων. Ἐπετα: ἐν πρωτοτύπῳ κείμενον πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1968

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 10 μέχρι 14 Ἰουνίου 1968 ἔλαβε χώραν ἐν Σκοπίοις, ἡ ἐνάτη τακτικὴ σύνοδος τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὁμοσπονδίας Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Εἰς τὴν σύνοδον ταύτην συμμετέσχον:

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς:

1. Ταξίαρχος Παναγόπουλος Σωτήριος, ὡς Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Συνταγματάρχης Τοπούζης Νικόλαος, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Ἀντισυνταγματάρχης Ματαλιωτάκης Γεώργιος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Ἀντισυνταγματάρχης Καλαντζῆς Νικόλαος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Ἀντισυνταγματάρχης Παπαφιλίππου Κων(νος), ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Ἀντισυνταγματάρχης Κούρτης Χρῆστος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Ἀντισυνταγματάρχης Ἰατρίλης Κων(νος), ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Ταγματάρχης Τσουκλίδης Γεώργιος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
9. Ταγματάρχης Τιμοθεᾶτος Τιμόθεος, ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀπὸ Γιουγκοσλαυικῆς πλευρᾶς.

1. Ἰβανόσκι Τσέτκο, Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Στογιάνκοβιτς Στέβο, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Πέτκοβιτς Σλάβκο, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Τόντοριτς Ντραγούτιν, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Μπίγιελατς Μιλίνκο, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Τσαντίκοφσκι Μπάνε, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Τάνοβιτς Ἀντεμ Μηχανικὸς ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Παζόνοφσκι Μπόσκο ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὴν κάτωθι Ἡμερησίαν Διάταξιν:

1. Ἀμοιβαία ἐνημέρωσις τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως καὶ τῶν ληφθεῖσων ἀποφάσεων κατὰ τὴν ὁγδόην τακτικὴν σύνοδον ὡς καὶ ἰσχύς τῶν πρωτοκόλλων τῆς Μονίμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Ἐξέτασις τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων ἅτινα συνέβησαν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968.
3. Ἐξέτασις καὶ ἐκτίμησις τῆς ἐργασίας τῶν Μικτῶν Μεθοριακῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα 2 τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

4. Καθορισμός της ημερομηνίας και του τόπου συγκλήσεως της δεκάτης τακτικής συνόδου της Μόνιμου Μικτής Μεθοριακής Έπιτροπής.

Επί των ανωτέρω θεμάτων της ημερησίας διατάξεως, η Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή έλαβε τὰς κάτωθι αποφάσεις:

1. Επί του Πρώτου Θέματος της Ημερησίας Διατάξεως:

Η Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή έπεβεβαίωσε ότι αμφοτέραι αὐ πλεуρὰι έλαβον μέτρα διὰ τὴν εφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συμφωνίας καὶ τῶν ληφθεῖσων αποφάσεων κατὰ τὴν ὁρῶν συνόδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς.

Παρά ταῦτα διεπιστώθη σημαντικὴ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπεισοδίων κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968. Επί τοῦ θέματος τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν ὑπὸ τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς ὑπογεγραμμένων πρωτοκόλλων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας προέβη εἰς τὴν δήλωσιν, ὅτι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν πρωτοκόλλων καθορίζεται ἡ ἡμερομηνία κυρώσεως τούτων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (Υπουργοὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν).

Η Γιουγκοσλαβικὴ ἀντιπροσωπεία έλαβε γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς δηλώσεως καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς ἐδήλωσεν, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν προγενεστέραν θέσιν τῆς, ἡ ὁποία ἐξετέθη λεπτομερῶς εἰς τὴν ἐξέδωκν καὶ ἐπεβεβαιώθη εἰς τὴν ὁρῶν τακτικὴν σύνοδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Έπιτροπῆς.

2. Επί τοῦ Δευτέρου Θέματος τῆς Ημερησίας Διατάξεως:

Η Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή έπεβεβαίωσε ὅτι αὐ Μικταὶ Έπιτροπαὶ Τομέων ἐπέλυσαν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων καὶ ὅτι αὐτὰ δὲν εἶχον βαρείας συνεπειάς.

Παρά ταῦτα ὠρισμένα ἐκ τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ὅπως εἶναι αὐ παραβιάσεις ἐναερίου χώρου καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἀνωθεν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, δυνατόν νὰ εἶχον καὶ βαρείας συνεπειάς λόγω καὶ μόνον τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐπεισοδίων τούτων.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐκτεθέντων, ἡ Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς, ληφθῶσι πλέον ἀποτελεσματικὰ μέτρα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προλήψεως καὶ τῆς πρεμποδίσσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Η Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή θεωρεῖ ὡς ἐπιλυθέντα

ἅπαντα τὰ ἐπεισόδια ἅτινα δὲν εἶχον ἐπιλυθῇ ὑπὸ τῶν Μεθοριακῶν Έπιτροπῶν Τομέων.

3. Επί τοῦ Τρίτου Θέματος τῆς Ημερησίας Διατάξεως:

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἔργον τῶν Μεθοριακῶν Έπιτροπῶν Τομέων, ὡς σύνολον, ἦτο ἐπιτυχὲς ἡ Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ἀποτελεσματικώτερον μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔργου τῶν.

Βιαιτέρως εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως τὰ ἐπεισόδια ἐξετάζωνται ἐγκαιρῶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξακριβοῦνται ταῦτα ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ πρωτόκολλα, τῶν Μικτῶν Έπιτροπῶν Τομέων περιλαμβανουσάφη καὶ καθωρισμένα συμπεράσματα.

Πλέον τούτου εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐν τῷ πλαίσίῳ τῶν τακτικῶν συναντήσεών τῶν οἱ Πρόεδροι τῶν Μικτῶν Έπιτροπῶν Τομέων, ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν κατὰ καιροὺς καὶ ἐφ' ὅσον κρίνουν σκόπιμον, ἀνταλλάσσουσιν σκέψεις περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου περιορισμοῦ καὶ ἐπιλύσεως τῶν ἐπεισοδίων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς συμφωνίας.

4. Επί τοῦ Τετάρτου Θέματος τῆς Ημερησίας Διατάξεως:

Η Μόνιμος Μικτή Έπιτροπή ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ δεκάτη τακτικὴ σύνοδος λάβῃ χώραν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ τρίτον 10ήμερον Μαΐου 1969.

Τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς συνόδου θὰ προτείνῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀμφοτέραι αὐ ἀντιπροσωπείαι δηλοῦν ὅτι αὐ συνομιλία διεξήχθησαν ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας κατανόησεως.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει ὑποβάλλῃ ἐκάστη πλευρὰ εἰς τὴν Κυβέρνησίν τῆς. Τὸ παρὸν πρωτόκολλον σύνσταγῇ εἰς δύο πρωτότυπα ἀντίτυπα ἕκαστον, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Σερβοκροατικὴν γλῶσσας καὶ τὰ κείμενα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Συνετάγῃ ἐν Σκοπίοις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1968

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῇ Μόνιμῃ Μικτῇ Έπιτροπῇ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῇ Μόνιμῃ Μικτῇ Έπιτροπῇ
ТШВЕТКО ИВАНОВСКИ